

Delutvärderingsrapport 2

Projekt Individsamverkansteam (IST) Kungsbacka

1. Inledning

IST projektet fick i slutet av 2015 besked från SOF att projektet kommer att få fortsatt finansiering fram till 2017-12-31. Beskedet innebär en finansieringsplan där graden av egen finansiering från projektets intressenter successivt ökar från 20% (2016), 40% (2017) och med en ambition om 60% under 2018. Beslutet innebär vidare att SOF utöver del av basfinansieringen finansierar kostnader för teamkoordinator, lokaler och aktiviteter. I Kungsbacka kommer alla myndigheter som tidigare varit involverade i projektet, förutom hälso- och sjukvården, att vara med och dela ansvaret för den fortsatta medfinansieringen.

Projektets ursprungliga projekttid löpte fram till 2016-12-31. Det nya beskedet om en förlängning av projektet innebär alltså nya möjligheter att utveckla verksamheten för målgruppen. Det innebär också att man kan få ett längre tidsperspektiv i arbetet kring hur vunna erfarenheter kan tas tillvara i ordinarie verksamheter. Den utökade projektiden skapar även bättre förutsättningar för ett vidare arbete med frågan kring om, och i så fall vilka, samarbetsformer och arbetsmetoder som skulle kunna vara möjliga att implementera i ordinarie verksamhet för att på så sätt också nå organisationseffekter i befintliga verksamheter.

Denna delrapport baseras på deltagarenkät samt analysseminarium med styrgruppen. I rapporten görs också en återkoppling till delutvärderingsrapport 1.

2. Deltagarenkät

En deltagarenkät sändes per post till 115 deltagare i juli 2015. En påminnelse sändes ut per post i sept 2015 till 85 deltagare. I följebrev till enkäten gavs information om den följeforskning som genomförs samt information om att deltagande var frivilligt. Enkätsvaren sändes direkt till utvärderingsteamet som sammanställde dem. Deskriptiv information kring deltagare (Tabell 1) har lämnats av teamkordinator. Då första enkäten sändes ut i juli 2015 var 82 personer aktuella i projektet och 33 personer hade avslutat sitt deltagande.

Tabell 1: Deskriptiv beskrivning av deltagare IST Kungsbacka (uppgifterna avser tiden fram till juli 2015)

	Deltagare i IST					
	Totalt antal		Kvinnor		Män	
	Pågående	Anslutade	Pågående	Anslutade	Pågående	Anslutade
Kön	82	33	43	20	39	11
Medelålder			39,7	39,8	37,6	39,4
<i>Remitterande myndighet</i>						
Försäkringskassa	16	8	9	6	7	2
Arbetsförmedling	19	6	9	2	10	4
Socialtjänst	30	9	13	5	17	4
Region Halland	17	8	12	7	5	1
<i>Huvudsakligt uppdrag i remiss</i>						
Myndighetssamverkan	15	8	Svaren kring vilka uppdrag som angavs i remiss redovisas ej separat för kvinnor/män			
Arbetsförmågeutredning	40	14				
Arbetsprövning						
Sysselsättning vardagsstruktur	12	5				
Lönearbete	11	3				
Stöd till egen försörjning						
Etablera kontakt med sjukvård	5	0				

Antal svarande (efter en påminnelse) var totalt 32 deltagare. Det motsvarar en svarsfrekvens på 28 % vilket betyder att resultatet inte med säkerhet kan sägas representera hela deltagargruppens bild. Däremot kan resultatet användas för reflektion och diskussion. Av dessa 32 uppgav 21 personer att man deltog i projektet medan 10 personer hade avslutat sitt deltagande (1 person hade ej besvarat denna fråga i enkäten). Av de 32 svarande var 22 kvinnor och 10 män. Svartalternativ har för ett antal frågor varit en skala med fyra skalsteg med polerna 'stämmer helt' alternativt 'stämmer inte alls'. I genomgång nedan har dessa skalsteg dikotomiseras till två grupper. För ett antal frågor fanns möjlighet att lämna fritextsvar (beskrivs nedan i kursiv text).

Sammantaget uttrycker flertalet svarande att man är nöjd med projektets verksamhet. Andelen av de svarande som anger att man uppfattar projektet som bra eller mycket bra är 88 % (28 personer). Flertalet upplever även att man i IST får mer fokus på sin egen situation och sina behov. För denna fråga uppgav 56 % att påståendet i frågan stämde helt och hållet och då svartalternativen dikotomiseras så är andelen 73 % (24 personer) som instämmer med påståendet.

Ovanstående kan också illustreras med fritextsvar som lämnats kring vad deltagaren upplevde var positivt med IST jämfört med tidigare myndighetsstöd.

Att hjälpen man får är utformad efter mina behov och att kontakten med teamet känns extra personlig. Man har alltid någon att vända sig till. Personerna är väldigt engagerade vilket också märks i bemötandet.

Engagerade personer som vill hjälpa en på bästa sätt. Snabba svar och får dessutom saker att hända istället för att bara skicka runt en. De bryr sig verkligen om personen som behöver deras hjälp. Alltid glada och positiva med ett oerhört gott bemötande.

Att man faktiskt har fått lite stöd här. Bra personer som jobbar där.

De jobbar för att hitta en lösning som passar mig.

Nära kontakt, speciellt individanpassat. Bra uppföljning hela tiden, lyhörda handledare.

Vad gäller frågor som berör samarbete mellan myndigheter och arbetsätt är övervägande andel av deltagarna också positiva.

På frågan ”I teamet finns ett bättre samarbete mellan personer från olika myndigheter för det stöd jag behöver än jag upplevt i andra kontakter med myndigheter” angav 47 % att man instämde helt i detta påstående och 44 % instämde helt i att man upplevde ett mer flexibelt arbetsätt i projektteamet än i de tidigare myndighetskontakter man haft. Deltagarna (27 personer) uttryckte också att man tyckte det var viktigt att verksamheten bedrevs och att teamet fanns i lokaler utanför ordinarie myndigheter.

I fritextsvar kring vad deltagaren upplevde var positivt med IST jämfört med tidigare myndighetsstöd lämnades följande kommentarer.

Man får mer proffsig och rätt hjälp än innan. Möter engagerade människor som vill hjälpa. Alla myndigheter finns på ett och samma ställe vilket resulterar i att man slipper skickas runt. Snabba raka besked.

Fler sätt att få hjälp på, mer områden att få hjälp med.

Samarbete mellan berörda myndigheter och institutioner är viktigt. De behövs mer sådant. En del som arbetar för individuellt uppfyller inte sina skyldigheter emot medborgaren

Härligt att bara ha en person på ett ställe att träffa och ringa när man mår som sämst. Att få stöttning o coaching och tid att läka och jobba mot nya mål.

Jag träffar samma personer, alla finns på samma plats. En handläggare som finns till hands och stöttar är guld värd. Alla hjälper mig med dokument, kontakter m.m. som är väldigt påfrestande.

Målsättningen i IST är att ge stöd för att deltagarna ska komma närmare arbetslivet. En viktig del i denna process kan också för vissa deltagare vara en förbättrad hälsa.

I enkäten fanns frågor som efterfrågade deltagarens uppfattning kring om man upplevde att teamet hade ökat möjligheten att få ett arbete i framtiden och om man fått ökade kunskaper kring vägar till sysselsättning och arbete samt om teamet stärkt möjligheterna till bättre hälsa. Då de fyra svarsalternativen med polerna ’inte stämmer alls’ – ’stämmer helt’ dikotomiserades upplevde omkring 40 % att deras kunskaper ökat om vilka vägar som finns till arbete och sysselsättning. Omkring 55 % av de svarande upplevde att teamets arbete ökat deltagarens möjligheter att få ett arbete i framtiden. Omkring 45 % upplevde inte att de ökat sina möjligheter att få ett arbete. Ett liknande resultat, 47 %, framkom kring frågan om stärkta möjligheter till bättre hälsa. Omkring 53 % upplevde inte att de stärkt sina möjligheter till bättre hälsa. Vid diskussion av detta resultat är det viktigt att också komma ihåg att den variation som finns i materialet till viss del inte framkommer då en gruppering görs.

För att få en indikation om hur situationen utvecklats för individen efter avslutad tid i IST fanns i enkäten en fråga som ombad de personer som inte längre deltog att besvara hur deras

situation var vid svarstillfället. Enbart 13 svar finns tillgängliga och dessa fördelar sig enligt nedan.

<i>Idag är min situation att jag</i>	har arbete	1
	går i skola/studerar	1
	är sjukskriven	6
	är med i ett nytt projekt	0
	annan	5

Det stora flertalet av de svarande var mycket positiva till verksamheten i sina fritextsvar. Några mindre positiva kommentarer som lämnades kring projektets verksamhet var:

Dåliga kunskaper när det gäller arbetsmarknad

Ingen tar några beslut fast att de är tillsammans. Tröga steg.

2.1 Kommentarer till enkätresultat

Enkäten distribuerades till deltagare och tidigare deltagare som postenkät. Projektteamet svarade för utskick av enkäten då de hade tillgång till deltagares namn och adresser. Deltagarna ombads sedan att sända in sina svar i medföljande frankerat svarskuvert. Tillvägagångssättet kan förmodligen till en del förklara att en relativt liten andel av verksamhetens totala antal nuvarande eller tidigare deltagare har besvarat enkäten. Ett alternativt tillvägagångssätt kunde varit att enkäter delades ut av utvärderingsteamet vid verksamhet i projektet. Genom postenkät kunde dock krav på de svarandes anonymitet upprätthållas liksom att krav på att deltagandet var frivilligt. Enkäten ger ingen information om hur bortfallet fördelat sig, exempelvis utifrån kön, ålder, komplexitet i deltagarens behov eller sjukdomsbild. Enkäten ger inte heller svar på hur länge personen deltagit i projektet. Detta, samt den låga svarsfrekvensen måste naturligtvis tas i beaktande då resultatet diskuteras.

Sammantaget uttrycker flertalet svarande att man är nöjd med projektets verksamhet på individnivå och man uppfattar också att verksamhetens utformning med myndigheter i samarbete som positivt för den egna möjligheten att få stöd. I fritextsvaren lyfter de svarande fram att man upplever stödet som mer personligt utformat, och att verksamheten arbetar för att finna 'lösningar' som passar individens behov. Högt engagemang och positivt bemötande från teamet lyfts också fram. Några lyfter vidare att man upplever nivån på den hjälp man får som mer "proffsig" och rätt jämfört med tidigare. Det upplevs också positivt att man möter alla myndigheter på samma ställe och inte behöver 'sändas runt i systemet' eller ha många olika personer att hålla samtidig kontakt med.

De svar som avser IST's verksamhet i relation till målsättningarna om att deltagaren ska komma närmare arbetslivet och/eller ska stödjas mot en förbättrad hälsa är helt naturligt mer svårtolkade. Relativt lika stora andelar anger att teamets arbete ökat möjligheterna att få arbete i framtiden som att det möjligen inte gjort detta. Liknande svar gäller också för frågan kring stärkt möjlighet till bättre hälsa. Eftersom svaren inte kan ställas i relation till vilken situation deltagaren hade innan man tagit del av IST's verksamhet exempelvis avseende

komplexitet i sjukdomsbild, hur lång tid man stått utanför arbetslivet och vilka övriga påverkansfaktorer som finns, så blir det svårt att värdera resultatet i relation till uppfyllelse av projektmål.

Att 55 % (17 personer) anger att man ser att teamets arbete ökat möjligheterna för att kunna få ett arbete i framtiden är kanske ett mycket gott resultat. Då resultatet värderas får man dock också beakta att kunskap saknas kring om just dessa svaranden är personer som från början av olika skäl stått mycket långt från arbetslivet eller kanske var dem som hade bäst förutsättningar att relativt snabbt kunna röra sig tillbaka till arbetslivet. Ett annat sätt att se på detta är naturligtvis att det alltid för varje enskild individ som upplever att man nått närmare det mål man hade är ett gott resultat i sig. För att kunna gå från den enskilda individnivån till en generell nivå där man kan utläsa mer specifikt vilka arbetsmetoder och samarbetsformer som projektet använder, och som skulle kunna gå att generalisera och därmed göra mer möjliga att implementera i ordinarie myndigheters verksamhet, är angeläget att styrgrupp och team fortsätter diskutera detta.

Enkätsvaren aktualiserar den diskussion som fördes vid analysseminarium 1 som fokuserade projektets syfte i relation till den målgrupp som valts. Målgruppen beskrevs då som tvådelad; personer som är mer rustade och personer som är mindre rustade för att kunna nå det mål som satts upp i projektet kring ökad möjlighet till försörjning. Den grupp som beskrivs som mindre rustad bedömdes då utgöra omkring 70 procent av deltagarna. Detta föranledde en diskussion kring om att ha två målgrupper i projektets verksamhet. Dels dem som kan förväntas nå någon form av (egen) försörjning och dels dem som kan förväntas genom projektets verksamhet bli bättre rustade och ta steg för ett närmande till arbetsmarknaden (se figur 1). För den senare gruppen uttrycktes då istället att ett rimligare mål var att personen subjektivt upplevde att man fått en bättre hälsa som ett steg mot att det senare skulle bedömas vara rimligt att nå ökade möjligheter till egen försörjning.

		Målgrupp	
		<i>Mer rustad</i>	<i>Mindre rustade</i>
Mål	<i>Arbete</i>	Önskat projekt-fokus år 2?	Tänkt projekt-fokus i ansökan
	<i>Hälsa</i>		Faktiskt projekt-fokus år 1

Figur 1: Bild från Delrapport 1 som illustrerar diskrepansen mellan tänkt mål och målgrupp i ansökan till SOF i relation till hur arbetet i projektet utvecklats hösten 2014.

Vid analysseminarium 1 var styrgruppen överens om att en önskad utveckling för deltagaren borde innebära att en rörelse från gruppen *'mindre rustad – hälsofrämjande insatser behövs'* till gruppen *'mer rustad – där tydligare insatser för arbete är i fokus'*. Man diskuterade också att det var angeläget att man i projektet utarbetade handlingsätt för deltagare där målet att inom rimlig

tid nå egen försörjning inte visade sig vara realistiskt. Man såg det också angeläget att finna tydliga rutiner för när deltagare då i dessa fall borde återremitteras till myndigheten(erna).

Som har beskrivits så får svaren i deltagarenkäten tolkas med stor försiktighet men utifrån de svar som lämnats kan det ändå vara rimligt att fortsatt diskutera vilken rörelse som styrgrupp och team ser i deltagargruppen från *mindre rustad – fokus mot stärkt hälsa* till *mer rustad – fokus arbete*. Vad anser styrgruppen är ett tillfredställande resultat utifrån den målsättning man satt upp i relation till målgruppen? Vilka mål i relation till gruppen *mer rustad* respektive *mindre rustad* anser man att det är rimligt att uppnå i projektet på kort och lång sikt?

De behov som deltagare i IST's verksamhet har är diversifierade och kärnan i projektets verksamhet att just att kunna skraddarsy en insats utifrån individen särskilda behov. Detta kontrasterar då ordinarie myndigheters verksamhet som, ett individfokus till trots, ofta tvingas arbeta med mer generella insatser och där en skraddarsydd anpassning till mycket olika behov ofta kan vara svårare att åstadkomma. Det är dock viktigt att styrgruppen utifrån de projekterfarenheter som gjorts även i generella termer diskuterar vilka arbetsmetoder som projektet använder för att individen ska röra sig från *mindre rustad* till *mer rustad*. Även om insatserna är skraddarsydda, finns det trots allt några gemensamma faktorer eller värden som projektet/teamet bidrar med som särskilt framträder och som generellt skapar en gynnsam rörelse för dem som deltar? Deltagarna anger exempelvis tydligt att man upplever det särskilda individfokus som verksamheten har som positivt. Här relateras t.ex. bemötandefrågor betydelse för individens möjlighet att nå de mål man satt upp. En fråga blir då när/hur exempelvis ett förhållningssätt (exempelvis kring bemötande) blir en specifik arbetsmetod och under vilka förutsättningar denna skulle vara möjlig att även få till stånd i ordinarie verksamhet. Vilka delar, i nuvarande projektverksamhet, ser styrgruppen kan eller bör nyttiggöras i ordinarie verksamhet? Hur kan eller bör dessa arbetsmetoder eller samverkansformer i så fall 'förpackas' så att värdefulla erfarenheter om vad som skapar en positiv rörelse för individer blir möjliga att överföra till ordinarie myndigheter?

3. Analysseminarium 2

Analysseminarium 2 genomfördes den 27 november 2015. Närvarande var representanter från IFO, AF, FK, Regionen samt teamets kordinator.

Resultat av deltagarenkät hade sänts ut som underlag för seminariet. Den låga svarsfrekvensen föranledde en diskussion kring möjligheten till alternativt tillvägagångssätt och vikten av att skapa förutsättningar för att ta tillvara deltagarnas önskemål att lämna feedback på verksamheten.

Vid seminariet diskuterades utvärderingens övergripande inriktning dvs. att fokus varit organisationsnivån där möjlighet att göra projekterfarenheter tillgängliga och implementeringsbara i ordinarie verksamheter, fått stort fokus framför individnivå. Följeforskning som ansats i en utvärdering utgår från att lärande är en central del i alla utvecklingsprojekt. Följeforskning syftar till att stödja projektets processer och utvecklingen av en struktur som möjliggör dialog och erfarenhetsutbyte inom projektet. Den strävar efter ett lärande på såväl strategisk nivå inom projektets styrgrupp som på operativ nivå bland projektpersonal och berörda handläggare. Uppmärksamheten riktas mot de strukturella

förändringar som projektet syftar till och de strategier som utvecklas för att genomföra dessa. Ett viktigt inslag i denna form av utvärdering är etableringen av arenor för dialog och lärande och användandet av metoder som involverar de som driver och arbetar i projektet. En sådan arena för dialog och lärande är seminarier som leds av utvärderaren för gemensam analys av det material som samlas in. Det material som samlas in brukar bestå av dokumentation inom projektet och av gjorda intervjuer med ett urval av informanter som belyser projektet genom sina erfarenheter av detta.

Fokus för vår följeforskning ligger i denna del av utvärderingen inte primärt på projektets effekt för de enskilda deltagarna. Det innebär att huruvida den samordnade arbetslivsinriktade rehabiliteringen i projektet inneburit bättre förutsättningar för målgruppen att nå arbetsmarknaden, inte specifikt varit i fokus för utvärderingen. Fokus för denna del av utvärderingen har istället legat på en organisationsnivå. Utgångspunkten har varit att ordinarie verksamheter kan lära av de resultat projekten uppnår och de erfarenheter av samverkan som görs och att ordinarie verksamheter skulle kunna nyttiggöra dessa projektresultat genom att utveckla sin egen verksamhet.

Styrgruppen menar att projektet måste se till individnyttan som är projektets kärnverksamhet men uttrycker samtidigt att ett högt individtryck både avseende antal deltagare (85 inskrivna deltagare) och deltagarnas behov (där 65 % av deltagarna uppbär helt försörjningsstöd) har inneburit att fokus flyttats från diskussion och arbete kring hur projektets erfarenheter ska kunna tas till vara i ordinarie verksamheter. Kommentarererna nedan tecknar innehållsmässigt de kommentarer som gavs men är inte att betrakta som ordagrant återgivna citat.

Det blir mycket individfokus i verksamheten pga. vi har så många individer. Deltagarna är kvar – men personalen är mindre – mindre möjlighet att arbeta med andra saker som inte är direkt individrelaterade.

Vi har för många inskrivna för att vi ska kunna jobba aktivt med dem – men vi finns under samma tak

Vi har haft och har många deltagare. Det finns kriterier för varje huvudman att remittera in, vi styr ej vilka som kommer, personen ska vara aktuell hos två myndigheter, ej ha aktivt missbruk, ha fast adress.

Egentligen borde handläggare ibland själva kunna göra det som IST gör – vad tänker man att IST kan göra som man inte själv skulle kunna göra?

Viktigt att vi får in den konsultativa verksamheten in i teamet – då får man det känt i ordinarie verksamhet – vi har ett jobb att göra i att vi måste bära barm detta. Andra i handläggargruppen behöver känna att jag kan ha nytta av detta även om jag inte är i teamet.

Det blev tydligt vid seminariet att styrgruppen och projektet idag har en tydligare bild och en medveten process kring hur man initialt arbetar med deltagarna för att åstadkomma en rörelse från *mindre till mer rustad för arbete och egen försörjning*. Här har projektet medvetet valt att numer arbeta med en snabbare kartläggning och kommenterar ”vi kan inte bara hålla på att rusta”. Utifrån ett arbetssätt med snabbare kartläggning gör man också fler återremisser tillbaka till ordinarie verksamhet om man ser att det inte finns förutsättningar för projektet att framgångsrikt kunna arbeta med individen. Detta arbetssätt beskrivs inte i första hand

som en effekt av stort deltagarinflöde utan snabb kartläggning är en genomarbetad arbetsmetod som är viktig för individens möjligheter att komma vidare och få rätt stöd, av rätt instans. En lärdom har gjorts kring vikten av att använda en specifik arbetsmetod – snabbare kartläggning dvs. ett generellt tillvägagångssätt har utarbetats och en erfarenhet har gjorts att detta inte enbart gynnar den enskilda individen utan gruppen deltagare och verksamheten generellt. Det är angeläget att styrgrupp och team tillsammans fortsatt arbetar för att det ska bli alltmer tydligt vilken målgrupp projektet ska fokusera på, vilka kriterier bör vara uppfyllda av tidigare insatser för att deltagare ska remitteras och när ska ett deltagande i projektet avslutas. Även angeläget att fundera vidare på är hur detta ska bli mer känt i ordinarie verksamhet så att deltagarna får rätt insats.

Utifrån besked om att projektet kommer att förlängas innebär det också en möjlighet att mer medvetet i styrgruppen arbeta med effektmål på organisationsnivå. Styrgruppen ska i början på 2016 starta sin planering kring vad man vill uppnå under den förlängda projekttiden. Först då planeringen kommit längre vet man mer om vad man anser bör prioriteras. Ska exempelvis frågor om återkoppling och implementering av erfarenheter och resultat in i den ordinarie verksamheten fortsatt vara något som styrgruppen ska arbeta med? Man uttrycker att det under en förlängd projekttid, när nu projektet är igång och fungerar, finns möjligheter för styrgruppen att lägga mer fokus på att konkret arbeta med effektmål på organisationsnivå.

4. Återkoppling till tidigare prioriterade värden

Under projektets första del (delutvärderingsrapport 1) så lyfte styrgruppen och teamet fram olika övergripande värden som man ansåg vara särskilt viktiga för IST samverkan och projektarbete. Prioriterade värden avser de aktiviteter, lärdomar och resultat som ansågs betydelsefulla för att uppfylla projektets syfte. De övergripande värden som togs fram inrymde i sin tur viktiga delvärden (se tabell 1).

Tabell 2: Övergripande värden och delvärden uttryckta av styrgrupp och team

Övergripande värden	Delvärden
Parallellt stöd istället för seriellt	ex. gemensam process och mål, kollektivt ansvar för deltagaren, gemensam 'verktygslåda'
Flexibilitet och individanpassning	ex. individen görs delaktig, kalibrering till person, situation och tid, tät uppföljning
Kreativitet och lärande	ex. idéverkstad, tillgång till samlad kunskap
Prioriterad och positiv inställning	ex. gemensamt budskap och språk, mandat för flexibilitet, tillit, prestigelöshet
Helhetsgrepp	ex. holistiskt synsätt, erbjuda rätt sak först, neutral lokal
Annorlunda myndighetsroll	ex. tänka utanför myndighetszonen, beredd att utvidga egna arbetsuppgifter och släppa in andra i egen professionell roll

Bland ovanstående övergripande värden prioriterades *parallellt stöd* som allra viktigast. Därefter ansågs *kreativt lärande* samt *flexibilitet och individanpassning* vara särskilt viktiga värden för verksamheten. Mot bakgrund av resultatet av deltagarenkäten kan man konstatera att just det parallella stödet (dvs. samtidigt stöd från flera myndigheter i samverkan) samt

möjligheten att skräddarsy insatser som kännetecknas av flexibilitet och individanpassning är det som deltagarna själva också framhåller allra tydligast.

De övergripande värdena rangordnades även utifrån vad styrgrupp och team ansåg som mest realistiskt att kunna implementera i ordinarie myndigheters verksamhet (se tabell 3). Här ansågs möjligheten till *креativt lärande* som mest realistiskt att implementera. Styrgrupp och team framhöll även vikten av *parallellt stöd* till skillnad från ett seriellt stöd där respektive myndighet erbjuder/genomför insatser inom ramen för sitt regelverk och sin verksamhet och sedan lämnar vidare till annan myndighet, samt ett *flexibelt och individanpassat arbetssätt*, var realistiska värden som skulle kunna implementeras i ordinarie verksamhet.

Tabell 3: Prioriteringar av övergripande värden (från tabell 2) som ansågs mest realistiska att implementera i ordinarie verksamhet.

Övergripande värden	Viktigast	Realistiskt	Topp 3
Parallellt stöd istället för seriellt	1	2	1
Kreativitet och lärande	2	1	1
Flexibilitet och individanpassning	3	2	3
Prioriterad och positiv inställning	5	4	
Helhetsgrepp	6	4	
Annorlunda myndighetsroll	4	6	

I diskussion kring möjliga organisationseffekter vid analysseminariet, så lyfts i styrgruppen fram vikten av att teamet i högre grad framgent också kan arbeta konsultativt. Dels för att göra projektets verksamhet känd i ordinarie verksamhet men vi uppfattar det även som att man är angelägen om att teamets kunskap/erfarenhet ska kunna nyttiggöras i ordinarie verksamhet och på så sätt kan överföring av *креativt lärande* och synsätt ske (se citat sid 7).

5. Utmaningar och råd

Förutsättningar för projektet har delvis förändrats i samband med att projekttiden förlängts. Härigenom finns förbättrade möjligheter att långsiktigt utarbeta och successivt kalibrera vilka arbetsmetoder och samverkansformer som fungerar bäst för målgruppen på individnivå men också vilka delar som kan generaliseras och nyttiggöras även i ordinarie verksamheter. Utifrån den analys som gjorts framgår att det inför det fortsatta arbetet i projektet är angeläget att styrgruppen arbetar vidare med att:

- Fortsätta förtydliga syftet med verksamheten avseende målgrupp och olika projektmål, både kort- och långsiktiga.
- Konkretisera målen och eventuellt bryta ner dessa i delmål så att det blir möjligt att specificera hur målen skall avrapporteras, följas upp och slutligen utvärderas. Utan tydliga rutiner blir det problematiskt att visa på vilka effekter projektet har.
- Finna strategier för att gå från effektmål på individnivå till organisatoriska effektmål. Hur kan man lyfta projektets fungerande metoder och rutiner för individcentrerat arbetssätt till en mer generell nivå. Finns det delar av de metoder och samarbetsformer som används som redan idag eller längre fram skulle kunna nyttiggöras i ordinarie verksamheter? Vilka?

- Fortsätta arbeta med vilka värden man anser ska vara prioriterade. Tillsammans med teamet prioritera i vilken ordning värden, delmål och mål ska uppnås. Gäller samma värden nu när projekttiden förlängts, behöver prioriteringsordningen ändras, vilka konkreta praktiska åtgärder behöver vidtas, var ligger ansvaret för respektive värde/delvärde etc. ?
- Finns möjlighet att som ett viktigt steg mot eventuell implementering arbeta med det prioriterade värde som beskrevs som *lärande och kreativitet*?

Då styrgruppen uttrycker att projektteamet skulle kunna fungera mer konsultativt, i relation till ordinarie verksamhet, kan ett förslag vara att skapa ett 'pilotprojekt' inom projektet där teamet mer tydligt fungerar som konsulter och kontinuerligt förmedlar sina erfarenheter till handläggare inom någon av myndigheterna. Härigenom skulle vunna erfarenheter göras mer kända i den ordinarie verksamheten. I en sådan kontinuerlig dialog finns också möjlighet att en långsiktig strategi successivt kan växa fram kring vilka projekterfarenheter som kan nyttiggöras i ordinarie verksamheter.